

مردم بیايند انتخابات دو قطبی می شود

ارزیابی غلامحسین کرباسچی از رد صلاحیت‌ها و نامزدهای نهایی ریاست جمهوری

فرصت رهایی از فقر

گفت‌وگو با فعالان اقتصادی درباره ضرورت مشارکت در انتخابات

مشت و لگد، قنذاق و چماق

روایت تور شرودر خبرنگار اشیینگل از شکنجه و قطع عضو در بازداشتگاه‌های اسرائیل

سودای سکه‌های پول‌ساز

روایت کاربران و تحلیل کارشناسان از تب بازی تلگرامی همستر کامبت

موضوع سیاستمدار ۳

با انتشار توییتی در پاسخ به واکنش‌های مصاحبه‌تلویزیونی

پزشکیان صدای منتقدان را شنید

نگاه هم‌میهن

صدای مردم صدای خداست

مهرداد خدیر

«ما برای اداره کشور نیاز داریم صدای مردم را بشنویم، ایرادات را بپذیریم و اصلاح کنیم. من گوش شنوای شما در فضای مجازی هستم و خود را پاسخ‌گویی دانم. با من حرف بزنید.»

این اولین واکنش دکتر مسعود پزشکیان به دیدگاه‌های مردم درباره نخستین برنامه تلویزیونی اوست و از این منظر قابل توجه به جای آن که اصطلاحاً گارد بگیرد یا در صدد توضیح و توجیه پاره‌ای انتقادات برآید بر ضرورت «شنیدن» تأکید ورزیده است. کار به‌دستان ماطی این سال‌ها عادت کرده‌اند خودشان حرف بزنند و دیگران گوش بکنند و اگر هم «شنیدن»ی بوده در غالب مواقع جنبه صوری داشته و منولوگ بر دیالوگ چربیده است. این حجم از میل به سخنرانی و تک‌گویی و تحسین‌طلبی شاید سبب شده هر جا تریبونی برپا کنند و جماعت را برای شنیدن و به تأیید سر تکان دادن گرد آورند. این در حالی است که مردم می‌خواهند حرف بزنند و قرار نیست تنها شنونده باشند و دلیل این همه استقبال از فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی در ایران همین است که صداوسیما رسمی، نگاه صداوسیما همه مردم ایران نیست. نگاه کنید به همین مجریان تلویزیونی که برای برنامه‌های انتخاباتی برگزیده شده‌اند. چقدر خشک و رسمی پرسش‌های تکراری و کلیشه‌ای را طرح می‌کنند مبادا که به جایی برنخورند یا نان خودشان آجر شود و به جای اینکه صدای مردم باشند در پی اجرای خواست بالادستی خود هستند. اگر هم گاهی از مردم گفته می‌شود مراد معدود موافقانی‌اند که اینجا و آنجا تجمعی اندک برگزار می‌کنند و نوشته‌های از پیش آماده شده را در دست می‌گیرند حال آنکه مردم واقعی از کنار آنها عبور می‌کنند و همه شبیه هم نیستند. شاید گفته شود آنچه پزشکیان نوشته «تبلیغاتی» است و تعارفی متناسب با ایام انتخابات که نباید جدی بگیریم. اگر با پیشینه او سازگار نبود این سخن درست بود ولی هر جا که بوده کوشیده بیشتر گوش باشد تا زبان و وقتی هم زبان گشوده آنچه را که شنیده با دیگران در میان گذاشته و گاه فریاد برآورده است. ←

همزمان با موضوع گیری احزاب و نمایندگان ادوار مجلس

حمایت جبهه اصلاحات از پزشکیان رسمی شد

ظریف به دیدار پزشکیان رفت/ نامزد اصلاح طلبان: باید در سیاست خارجی افق‌گشایی کنیم

گزارش انتخابات ۲۳

نسخه تبلیغاتی قالبیافته

بررسی وعده جدید نامزد اصلی اصولگرایان درباره مواجهه با اتباع افغان در گفت‌وگو با نوذر شفیعی آرش نصر اصفهانی حشمت‌الله فلاحت‌پیشه

سرمقاله

وعده‌های خالی

اگر می‌خواهید رای بیاورید، لازم است که یک دو جین وعده بدهید. وعده‌های رنگارنگ همچون توزیع گوشت و یارانه و ساخت مسکن و ایجاد شغل و افزایش سرعت اینترنت و درست کردن بورس در سه روز و تکریمی کردن تورم و ده‌ها مورد ریز و درشت بدهید. بعد از رای گرفتن هم کسی نیست که از ما حساب‌کشی کند. اگر این مورد دغدغه جدی بود، شاید وقتی که در دولت و مجلس نیستیم باید گفته شود و اینکه اگر بیاوریم چنین و چنان می‌کنیم. ولی حالا فرض کنید که چهار سال رئیس مجلس و عضو شورایی عالی امنیت ملی و مجمع تشخیص مصلحت و از همه مهمتر عضو سران سه قوه باشید، بعد بیاورید وعده دهید که «در باره افراد غیر مجاز که در داخل کشور هستند نیز پیش‌بینی شده که طرد کامل صورت گیرد. افرادی که مجاز هستند می‌توانند بمانند.»

این سخنان جناب آقای قالبیافته، رئیس مجلس و نامزد انتخابات است. ما که اطمینان داریم سرنوشت این گونه وعده‌های بانیان وضع موجود به سرنوشت ساخت یک میلیون مسکن و تکریمی کردن تورم منجر خواهد شد. ولی سوال اساسی این است که مگر حضور پناهندگان خارجی و به‌طور مشخص افغانستانی‌ها در ایران مسئله امروز و دیروز است. این وضعی است که از زمان‌های گذشته بوده و در سال‌های اخیر به علت سیاست دولت تشدید شده است. اگر این مسئله آن اندازه مهم است که نیازمند وعده دادن به مردم برای رای آوری است، پس چرا در چهار سال گذشته هیچ ابدهای، نظری و نقدی جدی در این باره مطرح نکردید و در هیچ کدام از نهادهایی که حضور داشتید، مسئله را پیگیری و اجرایی نکرده‌اید؟ اگر این جزو وظایف دولت است، چرا وزیر مربوط را استیضاح نکردید؟ اگر امکانات آنها کم است، چرا آن را تجهیز و تامین نکردید؟ اجازه دهید روشن بگوییم که وقتی هم دولت را به دست آورد می‌گویید برای تحقق این وعده چنین بودجه‌ای لازم است و مجلس نمی‌دهد؟ بیاورید مسئله را درست طرح کنیم. میلیون‌ها اتباع خارجی بدون مجوز در ایران حضور دارند. چرا آنها به‌طور غیرقانونی می‌آیند؟ چرا این روند افزایشی شده است؟ ربط این افزایش با سیاست ایران در برابر افغانستان چیست؟ چرا سیاست رسمی در این موضوع اعلام نمی‌شود؟ چرا نهادهای مربوط در این زمینه وظایف خود را انجام نمی‌دهند؟ ←

مسکوباز هم تهران را بازی داد؟

بررسی اظهار نظرهای ضد و نقیض مقام‌های ایران و روسیه درباره سرنوشت توافق ۲۰ ساله

پوتین نگران انتخابات ایران

تحلیلی از نعمت‌الله ایزدی
سفیر سابق ایران در مسکو